

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 36. Leges contra Asyla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

luerint, non probibeantur, sed ejus sententiam tanquam Arbitri voluntarii, & tantum in causa civili accipient. Nec lex ista illis noceat, qui citati comparere noluerint.

Sæculum IV.
A. C. 398.

§. XXXVI.

Leges contra Asyla.

Lege alia, data in Oriente, eadem die, sexto Calendas Aug. Honorio, & Eutychiano Consulibus, id est, 27. Julii anno 398. reprimuntur abusus, qui increverant, dum Clerici, Monachive importune intercedebant, ut homines are alieno obligatos, aut criminum reos salarent. Legistenor est: *Nulli Clericorum, aut Monachorum, etiam illorum, qui Canobitæ dicuntur, liceat, liberare, aut vi retinere reos, ad supplicium damnatos. Et inferius: nemo etiam detineat, aut deferat reos, qui post appellationem ad supplicii locum ducuntur. Si vero Clericorum, & Monachorum temeritas tanta sit, ut bello potius, quam processu judiciali opus esset, res ad nos deferatur, ut eorum audaciam quam citissime puniamus. Cæterum ab Episcopis ratio exposcetur, & pœna, si sciant, in sua Diœcesi Monachos contra hanc legem peccasse, & eorum temeritatem non retundant.* Cumque sapius Episcopi tales homines, ob debita, vel crimina carceri datos, & a Clericis ereptos,

Sæculum IV. ereptos, ordinarent, in lege additur; fa-

A. C. 398. Cætuos prudentius, si ex magno Monacho-
rum numero Clericos eligant, quotquot

D. l. 16. § 1. sibi opus esse existimaverint. In eadem

32. de Episc. lege statuitur, ut, si quis servus, debitor,

l. 3. Theod. vir ad rationem reddendam Reipublicæ

de his, qui ad obstrictus, aut quicumque ob negotium

Eccl. conf. publicum, sive privatum ligatus, in Eccle-

siam confugerit, & Clericus fuerit ordi-

natus, aut a Clericis quocunque demum

modo defendatur, eumque ad primam

Magistratus requisitionem, in eo, quo fue-

rat, statu, non reddant, vi adhibita ex-

trahatur; etiam Decuriones, alique mu-

neribus publicis obstricti, per vim in cu-

stodiam reducentur, & iudicum vigilan-

tiae restituentur, nec eis pro sit illa lex,

quæ Decurionibus licentiam concedebat,

ut tunc Clericis adscriberentur, si patri-

monio suo renuntiarent. Præterea, qui

bona Ecclesiæ administrant, & œconomi

vocantur, sine omni dilatione restituere

cogentur debita publica, vel privata, ad

quæ restituenda tenebantur illi, quos Cle-

rici detinuerunt.

V. Gothof. Omnes istæ dispositiones unius legis

esse creduntur, quamvis in diversos Co-

dicis Theodosiani titulos sint distributæ,

atque hæc lex nominatim Eutropio au-

ctore, qui Arcadii nomine imperabat,

Socr. VI. emanasse creditur. Imo hanc legem ideo

6. 5. præcipue latam dicunt, ut Eutropius vin-

dictæ

dictæ desiderium expleret contra Tima-Sæculum IV.
 sum, celeberrimum belli Ducem, qui ipso A. C. 399.
 instigante damnatus, & in deserto Oasis Soz. VIII.
 exulare iussus fuerat, ubi & vitam clau-
 sit; nam cum Timasi uxor Pentadia ad
 Ecclesiam confugisset, hanc legem publi-
 cari mandavit, qua non solum prohibe-
 batur, ne quis imposterum illuc confuge-
 ret, sed etiam illi, qui ibi isto jam tempo-
 re detinebantur, expelli jubebantur. Hæc
 lex occasione fuisse videtur Concilio Car-
 thaginensi, 27. Aprilis anno 399. celebra-
 to, ex quo Episcopi duo, Epigonus, &
 Vincentius legationem in se susceperunt,
 ab Imperatore legem impetraturi, ne li-
 ceret ex Ecclesiis reos auferre, qui, ut
 pœnas criminibus debitas effugerent, il-
 luc se recepissent.

To. I. Conc.
 p. 1642.

§. XXXVII.

Eutropii Casus.

Necdum a promulgatione hujus legis
 sex menses effluxerant, cum illius
 auctor Eutropius eandem transgredi com-
 pulsus est. Is supremum potentiae api-
 cem attigerat. Patritii Dignitate fulge-
 bat, atque effecit, ut Consul in Oriente
 anno 399. cum Collega Theodoro in Oc-
 cidente proclamaretur; exemplum erat
 novum sine exemplo, quod aliquando spa-
 do Consul esset. Divitias possidebat im-
 mensas, atque in dies accessione bono-
 rum